

عنوان مقاله:

شریعت در فلسفه سیاسی ابن رشد

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 6، شماره 11 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فرهاد زیویار - استادیار علوم سیاسی، پژوهشگاه علوم انسانی

ابراهیم مجیدی - دکتری علوم سیاسی و پژوهش گر اندیشه سیاسی

امیر اعتمادی بزرگ - کارشناس ارشد سیاسی پژوهشگاه علوم انسانی

خلاصه مقاله:

چکیده مدینه فارابی بر انطباق فلسفه و دین استوار است و بخش عملی دین همان است که کلیاتش در فلسفه عملی بیان شده است. مدینه ابن سینا نیز مدینه ای است واقعی که به شریعت پیامبر (ص) تکیه دارد. حال مدینه ابن رشد چه ویژگی ای دارد؟ بر چه استوار است و در آن شرع چه جایگاهی دارد؟ در واقع، اگر اساس مدینه فارابی بر تقارن است و اساس مدینه ابن سینا بر شریعت، مدینه ابن رشد بر چه اساس و بنیادی شکل گرفته است؟ در این مقاله با توجه به نظام فلسفی ابن رشد سعی شده است تا به جایگاه شریعت در فلسفه سیاسی او پرداخته شود. این اندیشمند، با توجه به افق فکری خود یعنی تمدن اسلامی، در شرح جمهوری مدینه فاضله افلاطون را در افق تمدن اسلامی مورد خوانش قرار می دهد و پیامبر (ص) را بنیان گذار آن معرفی می کند. او بین شریعت و قانون انسانی تضادی نمی بیند و ضمن این که شریعت را در تحقق فلسفه مؤثر می پندارد، فلسفه را نیز در چنین جامعه ای از فهم شرعی برخوردار می داند

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: ابن رشد، شریعت، فلسفه سیاسی، مدینه فاضله، فیلسوف، پیامبر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127615>

